

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobců: a) **Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a.s.**
sídlem Veletržní 1623/24, 170 00 Praha 7
zastoupen advokátem Mgr. Josefem Hlavičkou
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1
b) **Metrostav TBR a.s.**
sídlem Koželužská 2450/4, 180 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem tř. Kpt. Jaroše 1926/7, 604 55 Brno

za účasti: **EUROVIA CZ a.s.**
sídlem U Michelského lesa 1581/2, 140 00 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 23. 9. 2025,
č. j. ÚOHS-36155/2025/162, o návrzích žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Af 44/2025 a sp. zn. 30 Af 45/2025 se spojují ke společnému projednání a nadále budou vedeny pod sp. zn. 30 Af 44/2025.
- II. Návrhy obou žalobců na přiznání odkladného účinku se zamítají.
- III. Každý ze žalobců je povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Brně soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce a), tj. Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a.s. (dále též „TSK“ nebo „zadavatel“), uzavřel se žalobcem b), tj. Metrostav TBR a.s. (dále též „Metrostav“ nebo „zhotovitel“), dne 18. 1. 2022 smlouvu o dílo na veřejnou zakázku nazvanou *Rekonstrukce soumostí Libeňský most, Praha 7 a 8*. Dílo mělo spočívat – zjednodušeně řečeno – ve vyprojektování a následném provedení rekonstrukce komunikace a přestavby mostních objektů ulice Libeňský most v Praze. Na této ulici se nachází několik původních mostů. Z nich dva hlavní – most přes Vltavu V009 a inundační most přes bývalé slepé rameno Vltavy X-656 – které navrhli architekti Pavel Janák a František Mencl, jsou považovány za architektonicky cenná díla. V průběhu realizace veřejné zakázky se ukázalo, že rekonstrukce se zachováním stávajících mostních oblouků podle původního zadání veřejné

zakázky nebude možná a že bude místo toho nutné nahradit oba mosty jejich tvarovými replikami.

2. Osoba zúčastněná na řízení, která se dříve neúspěšně ucházela o tuto veřejnou zakázku, tj. EUROVIA CZ a.s. (dále též „Eurovia“ nebo „navrhovatel“), podala dne 19. 3. 2024 žalovanému, tj. Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „ÚOHS“), návrh na uložení zákazu plnění smlouvy o dílo, protože podle ní byla tato smlouva podstatným způsobem změněna a obě smluvní strany nadále postupují podle její nové verze. ÚOHS vydal dne 30. 6. 2025 rozhodnutí č. j. ÚOHS-24290/2025/500, jímž oběma žalobcům zakázal (podle § 264 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek) plnit smlouvu o dílo v rozsahu změn odpovídajících studii *Libeňský most, Praha 7 a 8, č. akce 999984 Dopravně - architektonická studie Libeňského soumostí pro potřeby zakázky design & build, verze 3 ze dne 1. 12. 2023, schválené usnesením Rady hlavního města Prahy č. 2966 ze dne 18. 12. 2023* (dále též „zákazové rozhodnutí“). Rozklad žalobců proti uvedenému rozhodnutí zamítl předseda ÚOHS rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „napadené rozhodnutí“ nebo „rozkladové rozhodnutí“). Žalobci se u Krajského soudu v Brně domáhají jeho zrušení žalobami podanými dne 3. 11. 2025 [žalobce a)] a 21. 11. 2025 [žalobce b)].
3. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), samostatné žaloby směřující proti těmto rozhodnutím anebo proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí, může předseda senátu usnesením spojit ke společnému projednání. Jelikož žalobami vedenými pod sp. zn. 30 Af 44/2025 a sp. zn. 30 Af 45/2025 napadají dva různí žalobci totéž správní rozhodnutí, rozhodl soud tak, že žaloby spojil ke společnému projednání.
4. Se žalobami spojili oba žalobci návrh, aby jim soud přiznal odkladný účinek.
5. Zadavatel popsal na prvním místě závažnou újmu, kterou spatřuje v tom, že v současné době se snaží pomocí právních analýz vyložit nepřezkoumatelné napadené rozhodnutí, aby zjistil, čeho přesně se zákaz plnění smlouvy má týkat. Proto musel vydat pokyn k přerušení veškerých stavebních prací na mostě X-656 a přerušil projekční práce a inženýrské činnosti ve vztahu k ostatním částem stavby, které mohou být z důvodu prodlevy i zcela zmařeny. V důsledku přerušení realizace zakázky mu vzniknou dodatečné náklady. Jedná se zejména o náklady na konzervaci stavby, na její zajištění včetně ostrahy staveniště a následně náklady na její odkonzervování, které podle analýzy zhotovitele činí více než 6 mil. Kč měsíčně. Dále žalobce namítá náklady ohledně předání a uhrazení různě rozpracovaných dokumentů ze strany zhotovitele, přičemž namítá i riziko, že v případě nového zadání veřejné zakázky nebude o takovou zakázku zájem, příp. za cenu zvýšených nákladů. Žalobce dále popisuje jako negativní důsledky způsobující pro něj závažnou újmu: (i) náklady na analýzu důsledků napadeného rozhodnutí, (ii) náklady spojené s průtahy a komplikacemi rekonstrukce, (iii) nutnost provést nová zadávací řízení, (iv) riziko částečného nebo úplného zmaření výsledků dosavadních jednání, (v) vícenáklady v případě zhoršení stavu konstrukcí, přičemž většinu z nich odhadem vyčísluje na minimálně stovky tisíc či miliony korun. V doplnění návrhu žalobce uvádí, že finanční újma je nevratná, neboť mu ji nikdo neuhradí. Žalobce též namítá značnou reputační újmu.
6. Dle žalobce naopak navrhovateli ani jiným osobám nemůže přiznáním odkladného účinku žádná újma vzniknout, neboť nová zadávací řízení na výstavbu mostů budou a vždy měla být realizována. Kvůli přerušení projekčních prací spíše hrozí, že budou nové soutěže

vyhlášeny později. Přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť veřejný zájem na ochraně hospodářské soutěže být ohrožen nemůže, protože veškeré změny smlouvy proběhly postupy předvídaným je touto smlouvou, ostatní změny žalobce vždy plánoval realizovat na základě samostatných zadávacích řízení. Je v zájmu hlavního města Prahy a dotčených městských částí, aby rekonstrukce Libeňského soumostí probíhala co nejrychleji, bez zásadnějších komplikací a průtahů. Jde o projekt financovaný z veřejných prostředků a o klíčovou dopravní stavbu, přes kterou vede tramvajová, individuální silniční, cyklistická a pěší doprava. S tím se také pojí další důležité veřejné zájmy, například zájem na ochraně životního prostředí, kvalitě prostředí či pohodě bydlení, estetické zájmy (okolí hyzdící staveniště) apod.

7. Zhotovitel v návrhu na odkladný účinek tvrdí, že není jasné, čeho se zákaz plnění Smlouvy týká, což zcela paralyzovalo realizaci veřejné zakázky (poukazuje na pokyny správce stavby k přerušení prací ze září a listopadu 2025). Strany smlouvy se nemohou pohnout z místa, aniž by se vystavily významným právním rizikům (nejen v civilní ale i v trestní oblasti). To jde na rámec toho, co žalovaný zamýšlel, a žádné správní rozhodnutí by nemělo vyvolávat takovýto stav. Žalobce též namítá, že mu napadené rozhodnutí způsobuje reputační újmu, přičemž on žádný právní předpis neporušil. Přiznání odkladného účinku dle žalobce nemůže způsobit újmu žádným osobám, neboť zákaz plnění dopadá pouze na zadavatele a žalobce. Dále uvádí, že přiznání odkladného účinku žaloby neodporuje důležitému veřejnému zájmu. Naopak, jeho nepřiznání by bylo v rozporu s veřejným zájmem, neboť nesrozumitelnost výroku napadeného rozhodnutí může způsobit újmu i obyvatelům hlavního města, protože je přes Libeňský most přerušena tramvajová doprava a náhradní autobusová doprava tuto nemůže nahradit.
8. Žalovaný ani osoba na řízení zúčastněná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, protože pro to podle nich nejsou splněny podmínky, což obsáhle odůvodňuje.
9. Krajský soud **vyhodnotil oba návrhy na přiznání odkladného účinku jako nedůvodné.**
10. Odkladný účinek ze zákona se pravidelně pojí s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. s odvoláním. Naproti tomu u žaloby ve správním soudnictví je přiznání odkladného účinku institutem mimořádným a závisí na úvaze soudu. Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zjišťuje soud splnění dvou zákonných předpokladů: 1) výrazného nepoměru újmy způsobené žalobci v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.
11. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má žalobce. Ten musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, případně navrhnout k prokázání svých tvrzení důkazy (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76). Hrozící újma musí souviset s právními následky napadeného rozhodnutí a musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 Afs 73/2014-56). Významnou bude újma spíše tehdy, pokud: a) nebude možno po případném zrušení správního rozhodnutí v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady; nebo b) půjde sice o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žalobci vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě,

fungování, činnosti apod. (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

12. V daném případě žalobci povinnost tvrzení splnili a důkazní břemeno unesli, neboť osvědčili (v míře potřebné pro rozhodnutí o odkladném účinku), že jim v důsledku napadeného rozhodnutí hrozí určité nepříznivé následky. Soud nyní stručně shrnuje, jak na jednotlivá tvrzení o vážné újmě nahlíží.
13. Újma hrozící samotné TSK má spočívat v nákladech, které bude muset uhradit Metrostavu jako zhotoviteli díla. Jde o náklady na neproduktivní čas zaměstnanců a výrobních prostředků, na jejich přesun, na zajištění staveniště, na zakonzervování stavby a její ostrahu, na již pořízený stavební materiál a nájem stavebních prostředků atd. Metrostav na pokyn správce stavby tyto náklady odhadl na zhruba 6 mil. Kč měsíčně. TSK sice v návrhu tvrdí, že jde pouze o náklady související s mostem X-656 a s přemostěním ulice Štorchova a Voctářova, ale v analýze se hovoří o Díle jako celku. Dá se tedy předpokládat, že obsahuje i některé další náklady, například na předání dokumentů, které TSK v návrhu uvádí samostatně a odhaduje je na stovky tisíc až miliony korun. Na druhou stranu analýza sama upozorňuje, že zpracovatel neměl k dispozici kompletní podklady ani se mu nepodařilo kontaktovat všechny subdodavatele, takže částka může být ve výsledku vyšší. Kromě toho poukazuje TSK ještě na další náklady, které v analýze zcela jistě zahrnuty nejsou, například na vypsání nové veřejné zakázky, na nová jednání se subjekty dotčenými projektem (například se společností České přístavy, a.s.) či na práce související s možným budoucím zhoršením stavu konstrukcí v ulici Libeňský most vyžadující okamžitý zásah. I ty odhaduje TSK na stovky tisíc až miliony korun.
14. Žalovaný i osoba zúčastněná na řízení tyto náklady zpochybňují jako neprokázané. Krajský soud ale přistoupil k hodnocení věci pragmaticky. Nemá smysl popírat, že okamžité zastavení prací na takto velké zakázce vyvolá obrovské náklady. Část z nich TSK osvědčila alespoň analýzou opatřenou od zhotovitele, jehož odhady se na první pohled nejeví jako přemrštěné. Pro posouzení existence hrozící újmy je tento podklad dostatečný. Krajský soud tak bude při svém hodnocení vycházet z toho, že TSK hrozí újma představovaná náklady ve výši dosahující přinejmenším několika milionů korun měsíčně.
15. Naproti tomu za vážnou újmu, která by mohla odůvodnit přiznání odkladného účinku, nepovažuje soud nejistotu stran ohledně toho, co všechno pokrývá vydaný zákaz plnění smlouvy. Této nejistoty by je odkladný účinek jednoduše nemohl zbavit. Veřejnoprávní zákaz plnění smlouvy by v případě přiznání odkladného účinku sice nebyl účinný, ale – jak správně poukázala ve svém vyjádření Eurovia – zákazové rozhodnutí by i nadále zůstalo pravomocné, přičemž ze zákona vyplývá, že by tím pádem způsobovalo neplatnost uzavřené (změny) smlouvy od samého počátku (viz § 264 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek). Plnění ze smlouvy v její současné podobě by tak sice již nehrozilo sankčními následky, byla by zde však stále nezanedbatelná rizika soukromoprávní. Plnění na základě neplatné smlouvy by mohlo představovat bezdůvodné obohacení, jež by bylo v budoucnu možná nutné vracet. Strany by tedy nemohly jen tak ukončit právní analýzu důsledků vydaného rozhodnutí, ale musely by i nadále řešit otázku, na které části smlouvy, respektive plnění, vydané rozhodnutí dopadá a které smluvní závazky tak mezi nimi zůstávají v platnosti a které nikoliv.
16. Soud nepřistoupil ani na to, že by v důsledku zákazového rozhodnutí hrozila úplná paralýza realizace veřejné zakázky. Oba žalobci shodně uvádějí, že v současné době

analyzují dopady zákazového rozhodnutí na uzavřenou smlouvu, přičemž výsledky této analýzy nelze předjímat. Není vyloučeno, že řadu přípravných prací bude stále možno provádět, protože jejich podoba bude stejná bez ohledu na to, podle jaké „verze“ smlouvy se bude postupovat. A pokud by zadavatel a zhotovitel nechtěli během soudního řízení marnit čas, ale chtěli by činit smysluplné kroky k co nejrychlejší realizaci stavby Libeňského soumostí (mj. proto, aby zkrátili celkovou dobu dopravních omezení), mohou se zaměřit na ty stavební etapy, kterých se zákazové rozhodnutí zcela jistě nedotýká. Může to být např. stavba provizorního mostu přes Vltavu, který má dočasně suplovat roli mostu V009 po dobu jeho rekonstrukce.

17. Ani k reputační újmě žalobců krajský soud přihlížet nebude. Žalobcům sice jistě může hrozit negativní publicita, to však vyplývá již ze samotného faktu, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže pravomocně rozhodl o zákazu plnění smlouvy a označil ve svých rozhodnutích postup smluvních stran jako nezákonný. Reputační dopad tedy nijak nesouvisí s tím, zda zhotovitel musí zastavit práce na díle, či nikoliv. Přiznání odkladného účinku by tuto újmu nemohlo snížit, natožpak odvrátit. Snad ledaže by žalobci přiznání odkladného účinku v médiích dezinterpretovali v tom smyslu, že jim soud dal za pravdu a že závěry ÚOHS již přezkoumal a revidoval, ovšem nic takového se od subjektů, jimž na jejich reputaci záleží, nedá očekávat. Stručně řečeno, tento typ újmy nemá pro rozhodování o odkladném účinku žádnou relevanci.
18. Krajský soud nebude brát v úvahu ani dopravní komplikace, na které žalobci poukazují. Předně je třeba říci, že k dopravním omezením na Libeňském soumostí došlo již dávno před vydáním napadeného rozhodnutí. Nejsou tedy důsledkem zákazu plnění smlouvy, ale toho, že zhotovitel již zahájil některé stavební práce a zejména, že stav inundačního mostu X-656 byl v lednu 2024 označen za havarijní a zhotovitel jej v dubnu 2024 zboural. Podle veřejně dostupných zdrojů jsou aktuálně omezení řešena tím, že tramvajová doprava přes Libeňské soumostí je nahrazena dopravou autobusovou, některé tramvajové linky jsou odkloněny do jiných tras a nájezd pro automobily a cyklisty na Libeňské soumostí mimo zbořený inundační most je veden ulicemi Štorchova a U libeňského mostu (viz např. <https://libenak.capta.cz/jak-cestovat/>). Dopravní situace jistě není optimální, nicméně s dopravními omezeními se v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí od počátku počítalo, těžko lze proto hovořit o nějaké překvapivé situaci či o hrozícím dopravním kolapsu. Přiznání odkladného účinku by teoreticky mohlo zhotoviteli umožnit, aby pokračoval v některých nyní zakázaných projektových či stavebních pracích a tím nepřímou zkrátit celkovou dobu trvání dopravních omezení. Nicméně vzhledem k tomu, že dokončení rekonstrukce Libeňského soumostí se podle původních odhadů předpokládalo někdy v roce 2030, mluvíme tu o nejistých důsledcích v poměrně vzdálené budoucnosti. Odkladný účinek by naproti tomu zcela jistě neměl žádný bezprostřední dopad na průjezdnost Prahy v současnosti. Totéž lze říci k (blíže nespecifikovaným, ale jistě snadno představitelným) dopadům na životní prostředí, na kvalitu prostředí a pohodu bydlení či na estetické zájmy.
19. Souhrnně krajský soud konstatuje, že jediná bezprostředně hrozící vážná újma, kterou se žalobcům podařilo uspokojivě prokázat a která zároveň plyne bezprostředně z účinků napadeného rozhodnutí a je řešitelná přiznáním odkladného účinku žalobě, jsou náklady vynaložené na zastavení prací a na konzervaci stavby, jež by zřejmě musel vynaložit žalobce a), tedy TSK.

20. Pokud jde o újmu hrozící jiným osobám, krajský soud souhlasí s osobou zúčastněnou na řízení, že takovými osobami jsou všichni potenciální uchazeči o veřejnou zakázku, jež by spočívala ve vyprojektování a realizaci nové verze Libeňského soumostí (zahrnující demolici a následné vybudování nových mostů V009 a X-656 v podobě tvarových replik). Sama osoba zúčastněná na řízení, tedy Eurovia, prohlašuje, že by o účast v zadávacím řízení na takovou zakázku měla zájem. I v případě potenciálních soutěžitelů lze výši jejich újmy jen odhadovat. Pokud by se mělo jednat o celou veřejnou zakázku, včetně výstavby nových objektů, lze souhlasit se žalovaným, že by šlo o zakázku, jejíž hodnota by se pohybovala v řádech miliard korun a tomu odpovídající zisk by tedy byl patrně vyšší než hodnota újmy, kterou zapisuje zadavatel.
21. Soud nicméně zvažoval, zda by poměr újmy hrozící zadavateli a újmy hrozící osobě zúčastněné na řízení (popřípadě dalším zájemcům o veřejnou zakázku) nemohl být odlišný, pro zadavatele příznivější, pokud by soud přiznal odkladný účinek žalobě pouze v omezeném rozsahu. Sám zadavatel v žalobě zmiňuje, že stěžejní je pro něj v tuto chvíli pokračovat v projektování mostu V009 přes Vltavu (a na něj navazujících konstrukcí) a směřovat k získání stavebního povolení. Pokud by soud formulací rozhodnutí o odkladném účinku toto umožnil, pak by vyloučil do budoucna možnost vypsát veřejnou zakázku pouze na tuto část díla (tedy na část *design*). Projekční práce tvoří zpravidla podle zkušeností soudu jen zlomek celkové hodnoty zakázky na stavební dílo. Za této konstelace by se již dalo uvažovat o tom, zda by finanční újma způsobená žalobci v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, nebyla ve výrazném nepoměru k újmě hrozící potenciálním uchazečům o veřejnou zakázku, kdyby v důsledku přiznání odkladného účinku nemohla být zakázka vypsána jen na dokončení projektové dokumentace (a s tím související inženýrské práce), zatímco o její stavební část by se nadále mohli zájemci v budoucnu ucházet.
22. Soud ale v těchto úvahách nepokračoval dále, neboť dospěl k závěru, že není především splněna druhá z výše uvedených zákonných podmínek. Přiznání odkladného účinku totiž stojí v cestě dva důležité veřejné zájmy, a to konkrétně veřejný zájem na hospodárném vynakládání veřejných prostředků a veřejný zájem na férové a transparentní soutěži o veřejné zakázky a na její účinné ochraně.
23. Pokud jde o hospodárné vynakládání veřejných prostředků, jak už soud od výše vysvětlil, pokud by nakonec žalobci za pravdu nedal a napadené rozhodnutí nezrušil, zůstaly by změny smlouvy o dílo mezi zadavatelem a zhotovitelem, na které dopadá zákazové rozhodnutí, neplatné, a to od samého počátku, tedy od okamžiku jejich přijetí. Strany smlouvy by se v takovém případě musely nějakým způsobem vzájemně vypořádat, zejména si vrátit bezdůvodné obohacení tam, kde to bude možné. Tato vzájemná plnění vykonaná bez právního důvodu by se ještě navýšila o veškeré práce, jež by soud nyní přiznáním odkladného účinku umožnil provést. Pravděpodobně by to též vyvolalo spory o to, zda naopak nebyla tato plnění přiznáním odkladného účinku žaloby legitimizována. Vznikla by tím ještě výrazně komplikovanější právní situace, než jaká již v důsledku vydání zákazového rozhodnutí nastala. To podle názoru soudu není ve veřejném zájmu, ale ani v zájmu samotných smluvních stran.
24. Co je ještě důležitější, podle krajského soudu by přiznání odkladného účinku popřelo smysl a účel zákazového rozhodnutí. Cílem zákazu plnění smlouvy je zabránit smluvním stranám, aby pokračovaly v plnění smlouvy uzavřené bez řádné soutěže o veřejnou zakázku

vyžadované zákonem. Sekundárně pak má přimět zadavatele, aby od požadovaného plnění buďto ustoupil, nebo aby je poptával právě formou vypsání veřejné zakázky. *Rozhodování o uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku ... má smysl jedině tehdy, nebude-li smlouva na veřejnou zakázku v mezidobí zkonsumována* (srov. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2019, čj. 62 Af 85/2019-91).

25. V nynějším případě, pravda, nehrozí úplné zmaření výše vymezeného účelu zákazového rozhodnutí, protože stavební část zakázky by nebylo možno s ohledem na její časovou náročnost plně dokončit (zkonsumovat) před skončením soudního řízení. Nelze ale vyloučit, že by zhotovitel mohl splnit projektovou a inženýrskou fázi zakázky. Už tím by se povaha veřejné zakázky podstatně změnila, protože by bylo možno veřejně soutěžit již pouze samotnou realizaci vyprojektovaných a úředně povolených staveb. A to v situaci, kdy původní koncepce *design & build* předpokládala jediného zhotovitele, který odpovídá za vzájemnou provázanost obou fází. Naproti tomu nyní by zhotovitel získal podstatnou výhodu, neboť by si mohl projekt vytvořit takříkajíc „na tělo“ a ztížit tím férovou soutěž ostatním uchazečům, kteří by ale zase na druhou stranu neodpovídali zadavateli za kvalitu projektu a mohli by na cizí projekt svádět případné neúspěchy či komplikace při budování díla. Nelze samozřejmě vyloučit, že tyto nežádoucí důsledky nakonec stejně nastanou a k rozdělení zakázky na část projektovou a část stavební dojde, jelikož projektová část je podle všeho v pokročilé fázi rozpracovanosti. Odkladný účinek, byť i přiznaný v nějakém omezeném rozsahu, by ale k takovému výsledku vedl s vysokou mírou pravděpodobnosti, hraničící s jistotou.
26. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. sice nepočítá s tím, že by se závažnost zjištěného veřejného zájmu měla porovnávat s újmou hrozící žalobci, ústavně konformní výklad zákona si nicméně takové poměrování žádá, jsou-li ve hře základní práva a svobody (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, čj. 5 As 17/2008 - 131, č. 1698/2008 Sb. NSS). Bylo by možné diskutovat o tom, zda je tato podmínka splněna v nynějším případě, kdy žalobcem je akciová společnost stoprocentně vlastněná hlavním městem Prahou, tedy veřejnoprávní korporací. Soud nicméně vyšel z toho, že vlastnické právo všech vlastníků je rovnocenné a zaslouží si stejnou ochranu. Dospěl ovšem k závěru, že v daném případě identifikované veřejné zájmy převažují nad ochranou základního práva žalobce a) vlastnit a užívat svůj majetek.
27. Nastolit přiznáním odkladného účinku stav, jako by zákazové rozhodnutí nebylo dosud vydáno, by zcela popřelo všechny předchozí kroky žalovaného a umožnilo by zadavateli a zhotoviteli pokračovat v plnění smlouvy o dílo právě tím způsobem, který napadené rozhodnutí označuje za nezákonný (obdobně, ve vztahu odkladnému účinku vůči rozhodnutí o zrušení oprávnění k výkonu činnosti na finančním trhu, srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2023, sp. zn. 11 A 117/2023; citováno dle Vetešník, V., *Veřejný zájem na nepřiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví*, Cofola 2024, část 9, *Veřejný zájem v kontextech správního práva*, sborník z konference; dostupné online na <https://www.law.muni.cz/sborniky/cofola/2024/cofola-2024-09.pdf>). Žalovaný v této souvislosti správně poukazuje na princip presumpce správnosti pravomocných správních rozhodnutí. Ničím nerušené pokračování v realizaci veřejné zakázky navzdory pravomocnému zakazu by zásadním způsobem snižovalo důvěru veřejnosti v existenci

férové hospodářské soutěže v České republice. Z těchto důvodů nemohl krajský soud odkladný účinek žalobě přiznat.

28. Krajský soud nicméně zvážil i alternativní návrhy obou žalobců na přednostní projednání věci a rozhodl se jim vyhovět. Brzké skončení soudního řízení totiž vhodněji zajišťuje vyvážení újmy hrozící žalobcům a soukromých zájmů dalších osob i veřejných zájmů, které jsou ve hře. V tom soud spatřuje závažné důvody předpokládané zákonem (§ 56 odst. 1 s. ř. s.). **Rozhodnutí soudu ve věci samé tak lze očekávat nejpozději do šesti měsíců od podání pozdější z obou žalob.**
29. Pokud jde o výrok II. tohoto usnesení, návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Poplatková povinnost nicméně vzniká teprve dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto [srov. analogicky § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, k tomu viz blíže usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012 - 32]. Proto soud musel uložit v tomto rozhodnutí povinnost uhradit soudní poplatek oběma žalobcům. Jelikož žalobce a) již příslušnou částku zaplatil na účet soudu, soud ji na soudní poplatek započte a žalobce již nic dalšího hradit nemusí. Naproti tomu žalobce b) dosud částku 1 000 Kč, kterou by bylo možno zaúčtovat na úhradu soudního poplatku, nezaplatil. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení. Nebude-li poplatek uhrazen řádně a včas, bude pohledávka státu předána k vymáhání celnímu úřadu.
30. Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 5720621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **3039004425**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

Brno 3. 12. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu